

VJERA I SVJETLO

Valpovo

Vjera i Svjetlo je međunarodni pokret, koji su utemeljili Jean Vanier i Marie-Helene Mathieu. Pokret je rođen iz želje da pomogne osobi s mentalnim hendikepom i njezinoj obitelji da pronađu svoje mjesto u Crkvi i društvu. To je bila glavna svrha hodočašća u Lurd za Uskrs 1971. god. Među 1200 hodočasnika bilo je 400 osoba s mentalnim poteškoćama. Tako je sve počelo! Vjera i Svjetlo je pokret, zajednica. U srcu zajednica su osobe ranjene različitim stupnjevima mentalnog hendikepa, bez obzira na dob. One su okružene svojim obiteljima i prijateljima, napose mladim ljudima. Ono bitno čine veze povjerenja i prijateljstva, koje se stvaraju među članovima pokreta, veze kojih je izvor Isus i kojih je ispunjenje u njemu. Kao što naš osnivač Jean Vanier lijepo kaže: " Slabi i nemoćni liječe nas od naših predrasuda, želja za vlašću i priznanjem. Njihov plač za prijateljstvom je poput vrućeg ljepila koje nas drži zajedno." Poziv "malenih" definitivno je osvojio mnoge, među njima i one koji su već aktivni u svojim zajednicama.

Vjera i Svjetlo daje osobama s mentalnim hendikepom mogućnost da prepoznaju i koriste vlastite darove i otkriju radost prijateljstva. Zahvaljujući osobi s mentalnim hendikepom prijatelji također dolaze do spoznaje da postoji još jedan svijet, osim onoga u kojem vlada nadmetanje, novac i materijalna zadovoljstva. Oni koji su slabi i prikraćeni vode ih u svijet njeznosti, vjernosti, osluskivanja i vjere. Zajednice su otvorenog tipa, članovi se redovito susreću i međusobno sve dublje povezuju, dijele svoje teškoće i nade, Roditeljima Vjera i Svjetlo daje podršku u njihovim kusnjama i pomaze im da bolje uoče ljepotu svoga djeteta. Mnogi od njih, za uzvrat, postaju izvor snage i pomoći drugim roditeljima slomljenim vlastitom patnjom i svakodnevnim teškoćama. Vjera i Svjetlo vjeruje da je svaka osoba, čak i ona s najvećim hendikepom, pozvana produbiti svoj život u Isusu, primiti sva duhovna bogatstva svoje Crkve, sakramente, liturgijsku tradiciju... On/Ona je pozvana biti izvorom milosti i mira za cijelu zajednicu, također i za Crkvu i cijelo covjecanstvo.

Vjera i Svjetlo vjeruje u riječi sv. Pavla: "Lude svijeta izabra Bog da posrame mudre i slabe svijeta izabra Bog da posrame jake..." (iz Povelje i konstitucije zajednice Vjere i Svjetla). Danas Vjera i Svjetlo ima više od 1400 zajednica u više od 70 zemalja na 5 kontinenata. Zajednice su obično ukorijenjene u svoje župe i život svoje crkve. Vjera i Svjetlo želi okupiti kršćane iz različitih zajednica i odgovoriti na Isusovu molitvu: "Oče da svi budu jedno."

Molitva Duhu Svetom

O, Duše Sveti, zazivam te danas
za Gospodara cijelog svoga bića, s vjerom
i nadom u Tvoju beskrajnu ljubav,

Odričem se svakoga zloga duha i njegova djelovanja,
a prihvaćam Tebe, Duše svjetlosti, ljubavi, mira i reda.
Posvećujem Tebi sve svoje sposobnosti
i u Tvome svijetlu želim djelovati.

Duše molitve, nauči me moliti,
očisti mi srce da mogu dostojno moliti,
te da uvijek nađem vremena za molitvu.
Duše Istine, istinom me svojom prosvijetli
da mognem živjeti istinu ljubavi, mira i pravednosti.
Spusti se svom svojom snagom nad mene
da mognem biti zahvalan i za male stvari,
da znadem zahvaljivati i za križ svoj i za poteškoće.

O Duše života, razvij u meni božanski život,
koji mi je darovan po tebi, već u krilu majke.
Izlij se na mene darom mudrosti, da mogu u svemu
što radim i mislim, što osjećam i odlučujem,
uvijek u tvom svijetlu misliti, odlučivati i raditi.
Izlij se darom ljubavi u moj život, da od sada u tebi
mogu ljubiti Boga, iznad svega, i bližnjega svoga kao sebe.
Ognju božanski, zagrij vatru božanske ljubavi
u mojim grudima, da iz njih iščezne tama i led grijeha,
te moli u meni i zazivaj: Aba, Oče, i daj mi milost molitve srcem.

Molitvadisanja duše

Molitva je disanje duše, kanal svih blagoslova. Kada...
duša koja se kaje uputi svoju molitvu,
Bog posmatra njenu borbu, gleda njene sukobe i vidi njenu iskrenost.
On drži svoj prst na njenom bilu i zapisuje svaki otkucaj.
Nema osjećaja koji zatreperi, nema emocije koja se pokrene,
tuge koja baca sjenku, grijeha koji prlja dušu,
niti misli ili namjere koja se stvara a da On nije upoznat sa time.
Ta duša kupljenja je po bezgraničnoj cijeni,
ljubljenja je naklonošću koja se ne mijenja.
Molitva nas ujedinjuje jedne sa drugima i sa Bogom.
Molitva dovođi Isusa na našu stranu i daje novu snagu
i svježiu milost slabok, zbunjenoj duši.

Najslabiji, potpomognuti božanskom milošću,
mogu imati takvu snagu da će biti i više od pobjednika.

"Molite se Bogu bez prestanka" 1. Solunjanima 5,18

PISMO JEANA VANIERA

Orval, 31 kolovoz 2007

Dragi prijatelji,

nalazim se na odmoru u Orvalu, trapističkoj opatiji u Belgiji. U molitvi, miru i tišini polako prebirem sve što sam živio posljednjih mjeseci, osobito uz Barbarinu smrt. Još uvijek mi je teško prihvatiti da više nije tu.

Bill Clarke je uspio doći dan uoči njezine smrti. S kakvom li je prisutnošću sudjelovala u euharistiji koju je slavio u njezinoj sobi u bolnici. Za Barbaru je to bio veliki dar da je Bill mogao biti uz nju. Za mene osobno bila je velika milost biti kraj nje, držati je za ruku tijekom njezina posljednja dva sata života. Otvorila je oči promatrajući me, zajedno smo molili, a onda se njezino disanje i srce zaustavilo. Otišla je blago, mirno, bez žaljenja, buke i vidljive agonije. Zaspala je poput malenog djeteta u Božjem naručju.

Odnijeli smo njezino tijelo u zajednicu gdje je svak mogao moliti uz nju. Večer uoči pokopa okupili smo se u velikom broju iz svih pet zajednica pokrajine Oise kao i brojni prijatelji pristigli sa svih strana svijeta da bismo zahvalili za njezin život, darove, za sve što je bila za Arku od trenutka kad je u nju stigla 1965. godine...

Barbara je bila toliko u srcu svih zbivanja istodobno kako je Arka rasla širom svijeta. Prihvatila je generacije novih asistenata koji su nam dolazili i prigrllila tolike koji su ostajali, a neki od njih su odlazili osnivati nove zajednice Arke. Bill Clarke, njezin prijatelj isusovac slavio je misu zadušnicu okružen s devetnaest svećenika pristiglih sa svih strana svijeta. Podsjetio nas je kako je Barbara formirala srca mnogih među nama kao i srca mnogih svećenika.

Netom prije smrti citirala je jednog svog prijatelja « svejedno mi je da li trpim, pod uvjetom da me ne boli ». Nije izgubila svoj dobro znan osjećaj za humor.

Ovdje u Orvalu čitam ogledni primjerak knjige u kojoj su prikupljena sva moja pisma zajednicama i prijateljima od 1964. Izići će ovog listopada u Kanadi na engleskom jeziku. Ima 560 stranica! Prethodna knjiga koju je uredio John Sumarah prije 10 godina sadrži moja pisma do 1994. godine.

Ova pisma pripovijedaju povijest osnivanja Arke kao i moja brojna putovanja: ponekad su to priče iz svakodnevice zajednice u Indiji, Haitiju, Hondurasu, Obali Bjelokosti, Burkina Faso...Govore o rastu Arke i Vjere i svjetla širom svijeta. Bio sam duboko dirnut čitajući te 43 godine naše povijesti, zapravo, zadivljen sam svime što se dogodilo. Toliko je očito da je Bog bio s nama vodeći nas na putu na svoj tako skrovit način. Djelovalo je kao da smo mi ti koji sve činimo, no zapravo je on oblikovao, vodio događaje po nama i nadahnjivao ljude da se angažiraju na tom putu.

U današnjem svijetu koji na osobe s mentalnim hendikepom gleda kao na problem ili kušnju ova knjiga otkriva novu viziju koja se rađa : Bog ih je odabrao da u svim našim crkvama, religijama i različitim kulturama budu znak suprotstavljanja, ali također i znak mira. Kada bismo širom našeg svijeta i u svim našim društvima uzeli vrijeme za biti s njima i ušli s njima u istinski odnos kao i s drugim osobama koje su slabe i ranjive poput starijih osoba ili onih oboljelih od psihičkih bolesti, oni bi naša tvrda i zatvorena srca preobrazili u srca koja su im

otvorena i koja ih ljube. Oni nam tako mogu biti izvrsni učitelji jer nam pomažu razumjeti istinski smisao našeg svijeta i naših života. Taj smisao nije u sebičnoj potrazi za bogatstvom, moći, priznanjem, sigurnošću i zadovoljstvom. On prebiva u želji za izgradnjom boljeg društva u kojem svaka osoba bez obzira na kulturu iz koje dolazi, njezine darove i ograničenja može rasti kao čovjek u miru i slobodi, društva u kojem različitost nije prijatna već bogatstvo.

Šireći se po svem svijetu, Arka i Vjera i svjetlo mogu postati znak jednog novog svijeta koji se rađa. Ali to podrazumijeva da smo svi mi u našim zajednicama pozvani tome pridonijeti. Ovaj put preobrazbe ka većoj ljubavi nije lak. Nije jednostavno otvoriti se drugima, osobito onima kojih se bojimo. Teško je biti ranjiv pred njima kao što je teško biti vjeran životu zajednice. Svi se bojimo biti odbačeni i ranjivi. Potrebna nam je snaga našeg Boga ljubavi, dar Duha Svetoga da bismo bili preobraženi. Pitam se ne plače li danas Isus nad našim svijetom kao što je plakao nad Jeruzalemom «O kad bi i ti u ovaj dan spoznao što je za tvoj mir, ali sada je sakriveno tvojim očima» Lk 19,41.

Ovdje u Orvalu uživam u posljednjoj knjizi Davida Forda: « Christian Wisdom » (Kršćanska mudrost), Cambridge University Press u kojoj ima vrlo lijepo poglavlje o mudrosti Arke. Govori o zajednicama utemeljenim na uzajamnim odnosima koje one žele živjeti kao izvore preobrazbe i tako biti znak našem svijetu.

U ovoj knjizi David Ford traži prije svega mudrost Svetog Pisma i citira Isusove riječi « Slavim te Oče, Gospodaru neba i zemlje što si ovo sakrio od mudrih i umnih a objavio malenima » (Lk 10). Poziva nas (i mene osobno) čitati Sveto Pismo za Boga, zahvaljivati mu, čitati ga u duhu molitve u kojoj rastemo u zajedništvu s njim i ljubavi za našu braću i sestre. Čitajući Sveto Pismo sve više otkrivamo Božji plan za naš današnji svijet. To je vrlo lijepa knjiga.

Trudim se slijediti Davidove mudre savjete. Čitam Bibliju na sasvim nov i puno dublji način otkrivajući nevjerovatnu Božju dobrotu, Boga punog nježnosti za malene i odbačene, slabe i ranjive, ogladnjele kruha i sućuti kao i za one udaljene koji nikad nisu bili ljubljeni. Sv. pismo baš kao i religija može biti izvor podjela kad netko govori « moja je religija bolja od tvoje ». Ovakav stav rađa osjećajem nadmoći. Ali religija i Pismo mogu također biti poveznica s Bogom, sredstvo komunikacije s njim koje nas uvodi u veću poniznost, siromaštvo i jedinstvo s Bogom ljubavi te nas uči voljeti druge kao što ih on voli. Što sam stariji to više otkrivam kako malo poznajem i razumijem Sveto Pismo, ali imam veliku želju otvoriti svoje srce mudrosti ljubavi.

Slijedeće godine imat ću 80 godina! Ne mogu vjerovati kako vrijeme leti. Želio bih zahvaliti za sve one koji danas nose odgovornost u Arci i Vjeri i svjetlu, osobito za Jean –Christoph Pascala i Christine McGrievy. Naša dva pokreta su u dobrim rukama i srcima, zajedno rastu u istoj duhovnosti ljubavi i sućuti. Za mene kao utemeljitelja (za Vjeru i svjetlo s Marie-Helene) velik je dar povući se u miru i povjerenju. Da, Bog je doista dobar.

Za nekoliko dana vraćam se u Trosly. Barbara nije tu da napiše ovo pismo. Ali s Christine McGrievy tražit ćemo kako nastaviti nakon njezine smrti. Ova godina bit će manje zahtjevna za mene: držat ću duhovne obnove ovdje u Arci, i povremeno negdje drugdje. U rujnu idem u Litvu, u listopadu u Ukrajinu...za mene je velika radost naviještati koliko osobe s hendikepom mogu biti izvor preobrazbe za svakog od nas, vodeći nas Božjem srcu i učeći nas miru. Isto tako veselim se jednostavno biti u svojoj kući s Albertom, Andreom i drugima...Moje srce svakodnevno preobražavaju slavlja i rane koje život donosi.

Želio bih ovo pismo završiti riječima zahvale. Toliki ste mi pisali izražavajući svoju sućut zbog Barbarine smrti. Ne mogu svakome osobno odgovoriti, ali vaša pisma su me duboko dirnula.

Budimo zajedno zahvalni za njezin život. Barbara nastavlja bdjeti u skrovitosti nada mnom i nad svakim od nas kao što je to uvijek i činila.

Mir! Grlim vas.
Jean Vanier

POVELJA "VJERE I SVJETLA"

Pokret "Vjera i svjetlo" nastao je iz želje da se pomogne osobama s mentalnim hendikepom i njihovim obiteljima pronaći svoje mjesto u Crkvi i društvu. To je bila najvažnija svrha uskrsnog hodočašća u Lurd 1971. godine. U tom katoličkom događanju sudjelovalo je i nekoliko desetaka osoba protestantske tradicije.

Kako se darovi tog hodočašća ne bi izgubili, pokazalo se nužnim ustanoviti zajednice koje bi okupljale osobe s mentalnim hendikepom, njihove roditelje i prijatelje, osobito mlade. Nakon hodočašća, koje je za sve bilo vrijeme velikog blagoslova, mnogobrojne su zajednice poželjele održati i produbiti veze među svojim članovima. U godinama koje su uslijedile, stvorene su i druge zajednice širom svijeta, razvijajući se u različitim kršćanskim tradicijama.

Tako je Pokret, već od samog početka postajao sve svjesniji vlastitog poziva u Crkvama i društvu te svojeg ekumenskog poslanja.

I. POZIV POKRETA "VJERA I SVJETLO"

Vjera i svjetlo je pokret zajednica. U srcu tih zajednica su osobe s težim ili lakšim mentalnim hendikepom: djeca, adolescenti ili odrasli. Okružuju ih njihove obitelji i prijatelji, posebno mladi.

Vjera i svjetlo pruža osobama s mentalnim hendikepom mogućnost prepoznavanja i korištenja svojih darove te otkrivanja radosti prijateljstva.

Roditeljima, Vjera i svjetlo pruža potporu u kušnjama, omogućuje im jasnije primjećivati nutarnju ljepotu njihova djeteta. Mnogi od njih s vremenom i sami postaju potpora i izvor snage drugim roditeljima koji su u žrvnju vlastitih patnji i svakodnevnih teškoća.

Braća i sestre osoba s hendikepom pozvani su prepoznati kako osoba s hendikepom može biti izvorom života i jedinstva. Ako je poremetila njihove živote, može ih i promijeniti, preobraziti.

Zahvaljujući osobi s hendikepom, prijatelji također počinju uviđati svijet različit od svijeta suparništva, novca i materijalnih užitaka. Slaba i neznatna osoba poziva ih u svijet nježnosti i vjernosti, slušanja i vjere.

To nisu životne zajednice (u kojima osobe zajedno borave 24 sata – op. prev.), nego se članovi redovito susreću i međusobno se povezuju vezama koje, kroz dijeljenje njihovih poteškoća i nada, slavlja, molitve i Euharistije i/ili druga vjernička slavlja, postaju sve dublje. Ove zajednice obično okupljaju tridesetak osoba.

1. Zajednica koja se sastaje

Svaki susret uključuje vrijeme razgovora i međusobnog slušanja. Cilj je stvaranje osobnih odnosa u kojima otkrivamo patnju i darove drugoga, u kojima učimo poznavati drugoga po

imenu. Dijeljenje u malim grupama omogućuju svakoj osobi izražavanje riječima ili drugim oblicima komunikacije (crtežom, modeliranjem, pantomimom, gestama...). Na taj način učimo jedni drugima nositi breme, ohrabrivati se, međusobno se podupirati i odgovarati na potrebe svakoga. Prijateljstvom punim nježnosti i vjernosti, postajemo jedni drugima znakom Božje ljubavi.

2. Zajednica koja slavi

Iz odanog prijateljstva izvire radost karakteristična za zajednicu Vjere i svjetla. Bog nas okuplja i omogućuje nam otkriti Savez koji nas ujedinjuje: više nismo sami. Susreti su obilježeni trenucima radosti u kojima pjevamo ili plešemo ili dijelimo obrok. Ponekad možemo na dan slavlja pozvati goste koje dirne otkriće sposobnosti osobe s mentalnim hendikepom da stvara ozračje radosti. U stvari, kada je posrijedi slavlje, osoba s hendikepom često je manje hendikepirana od drugih jer nije opterećena konvencijama, brigom o uspješnosti ili u strahom o tome što će drugi misliti o njoj. Ona jednostavnije živi u sadašnjem trenutku. Njezina poniznost i samozatajnost čine je prirodno nadarenom za slavlje u zajednici.

Ali, u zajednici ne smijemo zaboraviti niti one koji su na rubu slavlja, zatvoreni u svoju tugu i strahove. I oni imaju svoje mjesto u srcu Vjere i svjetla. I oni tu moraju primiti osobitu pažnju, kako bi postupno upoznali radost srca koju nam je Isus došao donijeti.

3. Zajednica koja moli

Isus je došao objaviti Radosnu vijest siromasima. Otac ih voli. Isus je dao život za svoje stado. Hrani ih svojim Tijelom. Zato susret s čovjekom i slavlje nalaze svoj vrhunac u molitvi, u zajedništvu s Bogom, u Euharistiji i (ili) drugim vjerskim slavljima.

4. Zajednica prijateljstva i vjernosti

Vrijeme i prisutnost važni su za produbljenje prijateljstva. Između mjesečnih susreta, članovi zajednice susreću se u manjim grupama ili jednostavno u dvoje. Zajedno razgovaraju o svom životu, svojim strahovima, snovima, nadama; mole, čine usluge jedni drugima, zabavljaju se, dijele obrok ili druge aktivnosti koje hrane prijateljstvo: to je vrijeme vjernosti koje još nazivamo četvrto vrijeme.

5. Zajednica uključivanja i integriranja

Osobe s mentalnim hendikepom imaju bitnu ulogu u ljudskoj zajednici, društvu i Crkvi. Kako bi mogle razvijati svoje darove i napredovati, potrebno im je da budu integrirane i da imaju prilike sudjelovati u životu ljudske zajednice, da daju i primaju.

“Naprotiv, mnogo su potrebni udovi tijela koji izgledaju slabiji. A udove koje smatramo nečasnijima, okružujemo većom čašću.” (1 Kor 12,22-23).

Vjera i svjetlo uvelike brine o integriranju zajednice i njihovih članova u aktivnosti društva, Crkve, kršćanske zajednice, župe...

Potreba za integracijom, koja postoji u svakoj osobi i svakoj zajednici, otkriva nam i naše zvanje i naše ekumensko poslanje.

Danas su zajednice ukorijenjene u različite kršćanske tradicije: katoličku, pravoslavnu, anglikansku i protestantsku. Članovi zajednice najčešće pripadaju jednoj Crkvi, ali ima i interkonfesionalnih zajednica.

Kršćani različitih konfesija ohrabreni su produbiti svoju vjeru i ljubav prema Isusu u vlastitoj Crkvi. Na susretima članovi zajednice traže način na koji će zajedno moliti kao braća i sestre ujedinjeni u Isusu Kristu.

Svi su pozvani radosno otkrivati i cijeniti istinske kršćanske vrijednosti koje imaju ishodište u njihovoj zajedničkoj baštini.

Vjera i svjetlo vjeruje da slaba osoba i osoba s hendikepom može postati izvorom jedinstva u društvu i u svakoj crkvi, kao i među crkvama i narodima.

U obiteljima u kojima postoje dugotrajne svađe, pomirenje često dolazi uslijed neke kušnje. Nanesene štete se zaboravljaju, srdžba nestaje. Zajedništvo u križu priprema uskrsnuće u ponovno otkrivenoj bratskoj ljubavi. Ne može li tako biti i među kršćanima različitih konfesija koji se ujedinjuju oko malenih, odbačenih, onih koji se ponekad doživljavaju kao prijetnja samom životu?

Nedostatak poniznosti i jednostavnosti srca, teška je prepreka zajedništvu među svim kršćanima. Osobe s mentalnim hendikepom, samim zračenjem vlastita siromaštva, mogu uvesti kršćane različitih konfesija u blaženstvo siromaštva srca koje im omogućuje susret s Duhom Božjim.

II. NADAHNUĆE "VJERE I SVJETLA"

1. Bog voli svaku osobu

Vjera i svjetlo utemeljena je na uvjerenju da je svaka osoba s mentalnim hendikepom potpuna osoba i da ima sva prava, ponajprije pravo da bude voljena, priznata i poštovana zbog sebe same i u izborima koje čini; s pravom također da prima potrebnu pomoć kako bi napredovala u svim područjima, kako duhovnima tako i ljudskima. Vjera i svjetlo vjeruje također da svaku osobu, zdravu ili hendikepiranu, Bog jednako voli i da Isus živi u njoj, čak i ako to ona jedva može izraziti. Vjera i svjetlo vjeruje kako je svaka osoba, čak i najteže hendikepirana, pozvana duboko živjeti od Isusova života i primati sva duhovna bogatstva svoje Crkve, sakramente, liturgijsku tradiciju... Pozvana je biti izvorom milosti i mira za cijelu zajednicu, za cijelu Crkvu i cijelo čovječanstvo.

Vjera i svjetlo vjeruje u riječi sv. Pavla: "Nego lúde svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake..." (1 Kor 1,27).

2. Potreba za zajednicom

Svaka, čak i najteže hendikepirana osoba, da bi živjela svoju vjeru, ima potrebu sresti prave prijatelje kako bi s njima stvarala ozračje topline u kojem svatko može rasti u vjeri i ljubavi. Oni koji dođu u Vjeru i svjetlo susresti osobe s mentalnim hendikepom, moraju doći u duhu spremnosti da od njih prime njihove osobite darove dok s njima dijele svoje.

Pred osobama lišenima svega, čije su riječi i geste ponekad teško razumljive, a katkad i ne postoje, često je prva spontana reakcija pogledati u stranu i pobjeći. Ova reakcija često proizlazi iz nepoznavanja i straha, ali može i otkriti egoizam i tvrdoću našeg srca. Da bismo ostvarili autentičan i oslobađajući odnos s osobama s mentalnim hendikepom, "naša srca od kamena moraju se pretvoriti u srca od mesa". Samo Isus i njegov Sveti Duh mogu preoblikovati naša srca tako da možemo primiti siromaha i odbačenoga, prepoznati ga u svojoj njegovoj ljudskoj i dubokoj duhovnoj stvarnosti. Ovaj preobražaj ljubavi dovest će nas do toga da prepoznamo Isusovo lice u nama i u drugome.

Marija pokazuje put ovog obraćenja i vjernosti u ljubavi. Marija i učenik što ga je Isus ljubio, uz rassetog Isusa, uče nas biti, kao i oni, bliski i puni ljubavi za našu braću i sestre u srcu zajednice. Kao pažljiva majka Marija nam pokazuje kako zajedno nositi ljudsku patnju i kako živjeti od uskrsnuća.

Unatoč patnji, i kroz nju, zajednica je mjesto mira i radosti. Posrednica je i objaviteljica darova što ih je Bog dao osobama s mentalnim hendikepom: njihove sposobnosti prihvaćanja i ljubavi, njihove jednostavnosti, njihovog odbacivanja konvencija. U društvu građenom na rentabilnosti i moći, osobe s mentalnim hendikepom možda nisu efikasne, ali one su proroci u području srca i nježnosti i onog što je najbitnije u ljudskoj osobi. Siromasi su oni koji nas evangeliziraju.

3. Prema sve većoj ljudskoj zrelosti

Da bi se osobi s hendikepom pomoglo pronaći mir srca, nadu i želju za napretkom, zasigurno je nužno vidjeti ju u svjetlu Evanđelja, ali i razumjeti ju u njezinim ljudskim potrebama, u njezinim patnjama kako bismo na njih mogli odgovoriti. Za to moramo postupno steći ljudsko iskustvo i potrebna znanja. Oni koji su angažirani u Vjeri i svjetlu moraju postati kompetentni u načinu na koji prate osobe koje pate ili koje su u poteškoćama.

III. DJELATNOSTI VJERE I SVJETLA

1. Pokret zajednica

Vjera i svjetlo je pokret zajednica. Njegova bit je u vezama povjerenja i prijateljstva koje se stvaraju među njegovim članovima, veze kojima je temelj Isus i čije je ispunjenje u Njemu.

2. Susreti, hodočašća...

Osim redovitih susreta, djelatnosti zajednica su raznovrsne. Ove se djelatnosti javljaju prema potrebama i kreativnosti pojedinaca te prema Božjem nadahnuću. Među inicijativama su logorovanja, duhovne obnove, hodočašća...

S druge strane, neke zajednice organiziraju dodatno druženje i različite aktivnosti s osobama s mentalnim hendikepom kako bi njihovim roditeljima omogućili odmor.

Ima nekih aktivnosti koje nisu područje Vjere i svjetla: na primjer, stvaranje ili upravljanje ustanovama, domovima, školama i ateljeima, odmaralištima. To treba prepustiti drugim kvalificiranim udruženjima koja mogu biti nadahnuta Vjerom i svjetlom.

3. Suradnja s drugima

Čuvajući duh i poslanje Vjere i svjetla, važno je da zajednice Vjere i svjetla što je više moguće surađuju s drugim udruženjima i pokretima u službi osoba s mentalnim hendikepom i njihovih obitelji.

4. Velika obitelj u svijetu

Zajednice po svijetu čine jednu veliku međunarodnu obitelj. Na svakom kontinentu, u svakoj zoni, zemlji nose se bremena, patnje i radosti jedni drugih. Solidarnost se izražava financijskom potporom za život Vjere i svjetla, ali i dijeljenjem specifičnih darova, mudrosti i iskustva, prijateljstva, vjernosti u molitvi. Kao članovi iste obitelji, zajednice nastoje živjeti u jedinstvu i ljubavi.

Povelja je predložena na Generalnoj skupštini 26. listopada 1980. u Lurdu. Prihvaćena je privremeno, na probno razdoblje od godine dana. Nakon što su je koordinatori zemalja proučili i unijeli izmjene, jednoglasno je prihvaćena na Generalnoj skupštini 1982. u Wetherbyu u Engleskoj. Nove izmjene prihvaćene su na generalnim skupštinama 1984. u Rimu, 1986. u Santo Domingou i 1990. u Edinbourghu, 1994. u Varšavi, 1998. u Québecu i 2002. u Rimu.

KONSTITUCIJA "VJERE I SVJETLA"

Svrha je Konstitucije predstaviti ciljeve Pokreta, definirati što je zajednica "Vjere i svjetla" i opisati načine koordinacije na različitim razinama.

Ova se Konstitucija ne može odvajati od Povelje "Vjere i svjetla" koja joj prethodi i definira njezin duh¹.

Statuti Međunarodnog udruženja "Vjera i svjetlo", koji u pravnom smislu određuju funkcioniranje Pokreta, u skladu su s Konstitucijom².

I. CILJEVI

Međunarodno udruženje Vjera i svjetlo ima sljedeće ciljeve:

Poticati okupljanje zajednica Vjere i svjetla po svijetu kako bi se ostvarivale duboke veze među osobama s mentalnim hendikepom, njihovim obiteljima i njihovim prijateljima. Ove se

zajednice redovito sastaju, u duhu Povelje, radi prijateljstva, slavljenja, međusobnog dijeljenja, razmatranja i molitve, kao i radi inicijativa što ih potiče Međunarodno vijeće.

Stvarati bratske veze podrške među zajednicama, osobito putem regionalnih, nacionalnih i međunarodnih susreta i hodočašća.

Osigurati na svim razinama prilagođenu formaciju za različite članove: osobe s mentalnim hendikepom, njihove obitelji i njihove prijatelje, osobe koje obnašaju neku odgovornost ili službu u Vjeri i svjetlu.

Organizirati solidarno pomaganje između materijalno dobrostojećih i siromašnijih zona. Ohrabrivati uključivanje zajednica i osoba koje one okupljaju u širu ljudsku i kršćansku zajednicu, osobito bdijući nad tim da se posebice poštuje svaka kultura i svaka vjerska tradicija.

Suradivati s udruženjima koja pomažu osobama s mentalnim hendikepom kako bi razvili svoje ljudske i duhovne sposobnosti te im nastoje u društvu i u Crkvi dati mjesto koje im pripada.

Svjedočiti Isusov stav prema osobama s mentalnim hendikepom, prepoznajući ih u punini kao djecu Božju, sposobnu za duhovni život i istinsku svetost.

II. ZAJEDNICA "VJERA I SVJETLO"

Sastav

Pojedinačnu zajednicu Vjere i svjetla čine osobe s mentalnim hendikepom, okružene članovima svojih obitelji i prijateljima (u otprilike podjednakom broju) koje se redovito sastaju - najmanje jednom mjesečno.

Zajednicu može stvoriti grupa od najmanje deset osoba koje to žele i koje prihvaćaju Povelju i Konstituciju. Ako zajednica prijeđe pedeset članova, potrebno ju je podijeliti i oformiti novu zajednicu.

Probno razdoblje

Skupinu koja želi postati zajednicom Vjere i svjetla od njezinih početaka posjećuje regionalni ili nacionalni koordinator (ili osoba delegirana kao pratilac) kada je zemlja priznata kao članica Pokreta, ili koordinator zone ili kontinenta (ili osoba delegirana u suglasnosti s Međunarodnim vijećem) kada zemlja još nije priznata kao članica Pokreta.

Koordinator/pratilac će s grupom razmotriti jesu li ispunjeni uvjeti da bi se moglo započeti sa zajednicom. U prikladno vrijeme odlučit će o ulasku zajednice u probno razdoblje s mandatom od godinu dana, koji se može obnoviti, te odrediti odgovornu osobu – kontakt osobu. Koordinator/pratilac će slijediti i savjetovati novu zajednicu redovitim kontaktom (pismima, telefonskim pozivima, posjetama, sudjelovanjem na sastancima koordinacijske grupe ili zajednice...). Kontakt osoba zajednice pozvana je bez prava glasa na sastanke i susrete Regionalnog ili Nacionalnog vijeća.

Ako je moguće, zajednica se u probnom razdoblju pobratimljuje s već ukorijenjenom zajednicom koja će joj pomoći dublje upoznati Vjeru i svjetlo i živjeti u tom duhu.

Odgovorna osoba i koordinacijska grupa

Zajednicom koordinira odgovorna osoba - laik. Pomaže mu koordinacijska grupa. Ona se sastoji od četiri do osam osoba, od kojih je barem jedan roditelj, jedan prijatelj i jedan duhovnik, ako je moguće, i jedna osoba s mentalnim hendikepom sposobna za mudrost i diskreciju. Koordinacijska grupa se redovito obnavlja. Sastaje se kako bi pripremala i unapređivala susrete zajednice, kao i druge aktivnosti. Utvrđuje prioritete, daje poticaje, podjeljuje odgovornosti. Njezina je snaga u njezinu jedinstvu. Duhovnik zajednice imenovan je na mandat od tri godine koji se može obnoviti.

Priznanje zajednice i izbor koordinatora

Nakon probnog razdoblja od najmanje godinu dana, zajednica, u suglasnosti sa svojim koordinаторom - pratiocem, može uputiti pisani zahtjev za priznanjem Regionalnom ili Nacionalnom vijeću, ako je zemlja priznata kao članica Pokreta, ili Vijeću zone ili kontinenta ako zemlja još nije priznata kao članica Pokreta. Priznanje daje nadređeno Vijeće. Kada je priznanje postignuto, koordinator - pratilac priprema i animira razlučivanje i izbor koordinatora zajednice. Ovoga bira koordinacijska grupa nakon konzultiranja s članovima zajednice. U nekim slučajevima koordinatora mogu birati članovi zajednice.

Koordinator zajednice izabran je na mandat od tri godine koji se može obnoviti dva puta. Član je Regionalnog ili Nacionalnog vijeća.

Čim je zajednica priznata svaki njezin član postaje pridruženim članom međunarodnog pokreta Vjera i svjetlo.

Ukidanje ili raspuštanje zajednice

Priznata zajednica koja osjeća da njezin poziv više nije prijanjanje uz Povelju i Konstituciju Vjere i svjetla, napustit će Pokret nakon što je razmotrila s Regionalnim i Nacionalnim vijećem razloge za ovu odluku i način izlaska iz Pokreta.

Kada neka zajednica, nakon što su je saslušali i pratili, odbija izričito ili svojim postupcima Povelju i Konstituciju, prestaje biti zajednicom Vjere i svjetla.

O izlasku zajednice iz Pokreta valja izvijestiti Vijeće zone koje odobrava istupanje. Nacionalno (ili Zonsko) vijeće pomoći će zajednici ako ova želi pronaći i odrediti svoju novu orijentaciju. Ova se zajednica više neće zvati zajednicom Vjere i svjetla.

III. REGIONALNA I NACIONALNA ORGANIZACIJA

U zemljama u kojima su najmanje dvije zajednice, formira se Nacionalno vijeće. Njime za probna razdoblja koordinira nacionalna kontakt osoba, a nakon priznanja zemlje nacionalni koordinador. Nacionalno vijeće se sastoji od nacionalnog odgovornog (kontakt osobe ili koordinatora), nacionalnog duhovnika i osoba odgovornih za zajednice.

U zemljama u kojima se nalazi određeni broj zajednica (dvanaestak), mogu se formirati regije. Nacionalno vijeće se tada sastoji od nacionalnog koordinatora, nacionalnog duhovnika i regionalnih koordinatora.

Regija

Idealno, svaka regija okuplja od četiri do sedam zajednica. Regije stvara ili modificira prema potrebama Nacionalno vijeće nakon savjetovanja s koordinatorom zone. Regionalno vijeće tada čine odgovorne osobe zajednica u regiji.

Regijom koordinira regionalni koordinator kojeg su izabrali koordinatori zajednica regije.

Njegov mandat traje tri godine i može se obnoviti dva puta.

Regionalni koordinator podupire i potvrđuje koordinate i kontakt osobe zajednica za koje je odgovoran. Posjećuje svaku zajednicu i redovito susreće koordinacijske grupe. Koordinira Regionalnim vijećem i član je Nacionalnog vijeća.

Regionalno se vijeće sastaje najmanje dva puta godišnje. Prvenstveno je mjesto druženja, razmišljanja i međusobne podrške. Regionalno vijeće koordinira aktivnosti Vjere i svjetla u regiji. Vijeće organizira susrete na regionalnom planu.

Regionalni susret se, ako je moguće, organizira svake godine, ili najmanje svake dvije godine.

Mjesto je razmišljanja i formacije odgovornih osoba zajednica i koordinacijskih grupa.

Nacionalni koordinator pozvan je na regionalne susrete. Ako ne može u njima sudjelovati, može poslati delegata.

Regionalno vijeće može organizirati i slavljia, okupljanja, hodočašća, formacije na kojima mogu sudjelovati članovi svih zajednica.

Zemlja

U zemlji, priznatoj za članicu Pokreta, koja nema regija, nacionalnog koordinatora biraju članovi Nacionalnog vijeća s pravom glasa.

Kada je neka zemlja stvorila regije, nacionalnog koordinatora biraju koordinatori zajednica i Nacionalno vijeće, ili pak Nacionalno vijeće nakon konzultiranja s odgovornim osobama zajednica.

Proceduru izabire Nacionalno vijeće s koordinatorom zone, ako je zemlja uključena u neku zonu, ili s koordinatorom kontinenta. Mandat nacionalnog koordinatora traje tri godine, a može se obnavljati dva puta. Nacionalni koordinator član je Vijeća zone ako je zemlja uključena u jednu od zona, Skupštine kontinenta i Generalne skupštine.

Nacionalnog duhovnika predlaže Nacionalno vijeće, a imenuje nadležna crkvena vlast na razdoblje od tri godine koje se može produžiti dva puta.

Može se dogoditi da ekumenska situacija u nekoj zemlji otežava imenovanje nacionalnog duhovnika. Nacionalno vijeće tada predlaže prikladno rješenje koje će biti podvrgnuto mišljenju Vijeća zone te odobrenju Međunarodnog vijeća.

Nacionalnog blagajnika imenuje Nacionalno vijeće. Njegov mandat slijedi mandat nacionalnog koordinatora. Pod autoritetom nacionalnog koordinatora odgovoran je za vođenje financija i za pomoć u traženju nužnih izvora financiranja na različitim razinama Vjere i svjetla. Pozvan je na susrete Nacionalnog vijeća radi pitanja financija, ali bez prava glasa.

Ako je potrebno, Nacionalno vijeće može izabrati jednog ili više zamjenika nacionalnog koordinatora za razdoblje od tri godine koje se može produžiti dva puta. On (oni) pomaže i podržava nacionalnog koordinatora i u slučaju potrebe ga zamjenjuje.

Nacionalni koordinator podupire i potvrđuje koordinate i kontakt osobe regije u njihovoj

odgovornosti. Posjećuje svaku regiju i susreće se s Regionalnim vijećima najmanje jednom za vrijeme svog mandata. Kada nema regija, nacionalni koordinator podupire i potvrđuje koordinate i kontakt osobe zajednica. Posjećuje svaku zajednicu i susreće se s koordinacijskom grupom. Koordinira Nacionalnim vijećem te radi na jedinstvu zemlje. Nacionalno se vijeće sastaje najmanje dva puta godišnje. Ponajprije je mjesto međusobnog dijeljenja, razmišljanja i uzajamne potpore. Nacionalno vijeće koordinira aktivnostima Vjere i svjetla u zemlji. Organizira susrete na nacionalnom planu.

Nacionalni susret se organizira najmanje svake druge godine, ili svake godine ako nema regija ili ako regionalni susreti nisu mogući. Priprema ga i animira nacionalni koordinator kojemu pomaže Nacionalno vijeće. Nacionalni susret je mjesto razmišljanja i formacije odgovornih osoba zajednica i regija kako bi bolje mogli otkriti i produbiti ciljeve Vjere i svjetla te načine djelovanja. Također je mjesto produblivanja i obnove gdje se stvara istinska nacionalna zajednica.

Koordinator zone, ako je zemlja uključena u neku zonu, ili koordinator kontinenta, pozvan je na taj susret. Ako ne može sudjelovati, može poslati delegata.

Ako to broj dopušta, i članovi koordinacijske grupe mogu biti pozvani na Nacionalni susret.

Nacionalno vijeće može također organizirati slavlja, okupljanja, hodočašća i formacije na kojima mogu sudjelovati članovi svih zajednica.

Ulazak zemlje u probno razdoblje

U zemlji u kojoj je Pokret u začetku, a postoji najmanje jedna priznata zajednica ili dvije zajednice u probnom razdoblju, koordinacijske grupe mogu, u suglasnosti sa svojim koordinatorom/pratiocem, tražiti ulazak svoje zemlje u probno razdoblje. Taj zahtjev se šalje Vijeću zone, ako je zemlja uključena u jednu od zona, ili u Vijeće kontinenta. O ulasku i trajanju probnog razdoblja zemlje odlučuje Vijeće kontinenta u suglasnosti s Međunarodnim vijećem.

Koordinator zone, ako je zemlja uključena u jednu od zona, ili koordinator kontinenta, imenuje nacionalnu kontakt osobu na mandat od godine dana koji se može obnoviti. On uspostavlja Nacionalno vijeće i koordinira njime. Pozvan je kao savjetodavni glas u Vijeće zone i na susret zone, ako je zemlja uključena u jednu od zona, na Skupštinu kontinenta, kao i na Generalnu skupštinu.

Priznanje zemlje

Da bi zemlja bila priznata kao članica Vjere i svjetla mora ispuniti sljedeće uvjete:

imati najmanje dvije priznate zajednice Vjere i svjetla

imati Nacionalno vijeće s jednim duhovnikom

mora je posjetiti koordinator zone, ako je zemlja uključena u jednu od zona, ili koordinator kontinenta, koji se treba susresti s koordinacijskim grupama i, ako je moguće, sa zajednicama u zemlji

sudjelovati u nekom od susreta zone, kontinenta ili međunarodnom susretu

poslati koordinatoru zone, ako je zemlja uključena u jednu od zona, ili koordinatoru

kontinenta molbu za priznanjem zajedno s opisom Vjere i svjetla u zemlji

obvezati se da će svake godine dati svoj financijski doprinos životu Pokreta

Stvaranje "provincija"

Kada zemlja broji više od pedeset zajednica, ili više od sedam regija, i kada su znatne udaljenosti među njima, ili iz drugih važnih razloga, Nacionalno vijeće može tražiti da zemlja bude podijeljena na dva ili više dijela (tzv. provincije). Odluku o tome donosi Međunarodno vijeće, a predlaže ju koordinator zone, ako je zemlja uključena u jednu od zona, ili koordinator kontinenta. Svaka nova provincija ima isti status kao i priznata zemlja.

Ukidanje zemlje

O ukidanju zemlje kao članice Vjere i svjetla može odlučiti Međunarodno vijeće ako je riječ o teškim razlozima kao što su produženo razdoblje bez komunikacije i bez sudjelovanja u životu Pokreta, i to nakon što sasluša koordinate i odgovorne osobe kojih se to tiče i pozove ih da se izjasne.

IV. MEĐUNARODNA ORGANIZACIJA ZONA I KONTINENATA

Sve zemlje unutar jednog zadanog geografskog područja čine entitet koji zovemo kontinent. Kontinenti su ogranci međunarodne obitelji.

Unutar svakog kontinenta, jedna ili više zona okuplja zemlje koje su geografski ili kulturalno što sličnije. Idealno je da se svaka zona sastoji od četiri do sedam zemalja.

Veličinu i sastav kontinenata i zona periodično utvrđuje Međunarodno vijeće. Vijeće kontinenta daje prijedloge o organizaciji zona.

Zona

Svaka zona ima koordinatora kojega bira na četiri godine i čiji se mandat može obnoviti dva puta. Koordinatora zone biraju članovi s pravom glasa u Vijeću zone, nakon konzultiranja sa zemljama na koje se on odnosi.

Kada se formira jedna nova zona (ili podzona), Međunarodno vijeće određuje kontakt osobu za razdoblje od najmanje godinu dana. Po isteku tog razdoblja Međunarodno vijeće može, ili obnoviti mandat kontakt osobe zone (ili podzone) na dulje razdoblje, ili tražiti da nacionalni koordinatori zone izaberu koordinatora zone.

Kontakt osoba zone pozvana je na susrete Vijeća kontinenta i na Skupštinu kontinenta, bez prava glasa.

Koordinator zone podupire i utvrđuje koordinate i kontakt osobe zemalja u njihovoj odgovornosti i radu na jedinstvu zone. Posjećuje svaku zemlju (najmanje jednom za svoga mandata). Član je Međunarodnog vijeća i Generalne skupštine.

Vijeće zone se sastoji od koordinatora zone, kontakt osoba podzona te koordinatora i kontakt osoba zemalja. Sastaju se svake godine ako je moguće.

Njegova je uloga biti mjesto dijeljenja, potpore i formacije za koordinate različitih zemalja.

Pozvan je i nacionalni duhovnik zemlje domaćina, kao i koordinator kontinenta. Vijeće zone organizira susret zone. Odlučuje o broju delegata po zemlji i programu susreta.

Susret zone organizira se najmanje jednom u četiri godine, prije ili poslije međunarodnog susreta. To je vrijeme razmatranja kada delegati zemalja zone mogu bolje otkriti i produbiti svoje razumijevanje ciljeva Vjere i svjetla te načina djelovanja Pokreta. To je isto tako vrijeme produblivanja i obnove kada se stvara prava međunarodna zajednica. Pozvan je i nacionalni

duhovnik zemlje domaćina, kao i koordinator kontinenta.

Blagajnika zone imenuje Vijeće zone. Njegov mandat se podudara s onim koordinatora zone. Ima odgovornost, pod autoritetom koordinatora zone, voditi financije i pronalaziti potrebne izvore financiranja za život zone. Pozvan je na sastanke Vijeća zone radi financijskih pitanja, bez prava glasa. U uskoj je suradnji s koordinatorom zone i, njegovim posredstvom, s Međunarodnim povjerenstvom za financije.

Kontinent

Svaki kontinent ima koordinatora izabrana na razdoblje od četiri godine, koje se može obnoviti dva puta.

Koordinatora kontinenta biraju članovi Skupštine kontinenta s pravom glasa, među predloženim istaknutim osobama iz zona i zemalja na koje se odnosi. Međunarodni koordinator ili njegov delegat vodi skupštinu kroz proces razlučivanja.

Ako kontinent nema najmanje dvije zone, ili ako život na razini kontinenta nije moguć ili ne postoji u smislu u kojem to očekuje Međunarodno vijeće, koordinator kontinenta bira Međunarodno vijeće među predloženim istaknutim osobama iz zona i zemalja na koje se odnosi.

Kada je to potrebno Međunarodno vijeće može imenovati blagajnika kontinenta koji će tijesno surađivati s međunarodnim blagajnikom. Može jednako tako birati zamjenika koordinatora kontinenta (koji nije član Međunarodnog vijeća). U Vijeću kontinenta, članovi koje je izabralo Vijeće imaju pravo glasovanja.

Izbor koordinatora kontinenta potvrđuje Generalna skupština na idućem međunarodnom susretu.

Koordinator kontinenta podupire, prati i potvrđuje koordinate i kontakt osobe zona u njihovim odgovornostima, jednako kao i odgovorne osobe zemalja koje su geografski dio njegova kontinenta, a nisu uključene u neku zonu. Član je Međunarodnog vijeća.

Vijeće kontinenta čine koordinator kontinenta, zamjenik koordinatora kontinenta (ako postoji), koordinatori i kontakt osobe zona i kontakt osobe podzona. Vijeće kontinenta sastaje se najmanje jednom godišnje. Njegova je uloga biti mjesto međusobnog dijeljenja i potpore za odgovorne osobe na različitim nivoima.

Vijeće kontinenta nastoji, prema znakovima Providnosti, poticati nastanak zajednica u zemljama u kojima ih još nema.

Skupština kontinenta sastoji se od Vijeća kontinenta te koordinatora i kontakt osoba pripadajućih zemalja. Sastaje se, ako je moguće, svake dvije godine ili najmanje svake četiri godine, ne uključujući Međunarodni susret. Izabrani članovi imaju pravo glasovanja. Njezina je uloga biti mjesto dijeljenja i formacije za sve prisutne odgovorne osobe kako bi zajedno tražili načine kako u duhu Povelje biti još više u službi osoba s mentalnim hendikepom i zajednica Vjere i svjetla na kontinentu. Skupština je jednako tako mjesto snažnog otvaranja međunarodnim dimenzijama Pokreta, i osluškivanja potreba i molbi različitih zona i zemalja. Nacionalni duhovnik zemlje domaćina pozvan je na Skupštinu, kao i međunarodni koordinator ili njegov delegat.

Između susreta Skupštine kontinenta, Vijeće kontinenta u njezino ime odgovara na potrebe za formacijom i na iskazane molbe.

Može predložiti određeni projekt koji uključuje kontinent, jednu ili više zona, ili određenu odgovornu osobu, da bi odgovorili na zadane ciljeve.

Vijeće kontinenta organizira ostvarenje tog projekta ili tu odgovornost delegira nekom timu. Odlučuje o značajkama i broju onih koji sudjeluju, kao i programu susreta.

V. MEĐUNARODNO VIJEĆE

Međunarodno vijeće čine međunarodni koordinator, njegov/njegovi zamjenici, koordinatori kontinenta, međunarodni duhovnik, Jean Vanier i Marie-Hélène Mathieu kao utemeljitelji. Svi članovi imaju pravo glasovanja.

Međunarodno vijeće sastaje se najmanje dva puta godišnje.

Uloga Međunarodnog vijeća jest biti mjesto zajedništva među različitim koordinatorima, kako bi zajedno tražili volju Božju za Pokret te bili u službi osoba s mentalnim hendikepom i zajednicâ Vjere i svjetla u duhu Povelje. Osluškujе potrebe i molbe različitih zemalja, kako bi na njih što bolje odgovorilo.

Vijeće ostaje povezano sa službenim tijelima Crkve kako bi ih obavještavalo o životu Vjere i svjetla i kako bi od njih primalo smjernice.

Određuje kojim zonama i kojim se kontinentima zemlje trebaju priključiti. Stvara nove zone i nove kontinente ovisno o potrebama i s obzirom na razvoj Vjere i svjetla u svijetu. Određuje kontakt osobe novih zona.

Međunarodno vijeće može stvoriti povjerenstva za proučavanje specifičnih pitanja ili ispunjavanje specifičnih poslanja. Njihove članove i njihove koordinate bira Međunarodno vijeće na mandat od tri godine, koji se jednom može obnoviti.

Međunarodno vijeće izdaje dokumente i knjižice potrebne za dobro funkcioniranje Pokreta. Međunarodnog koordinatora bira Generalna skupština tajnim glasovanjem na četiri godine s mogućnošću dva reizbora.

Međunarodni koordinator vodi sastanke Ureda i Međunarodnog vijeća. Brine se da odluke Vijeća budu provedene.

Međunarodni koordinator jest osoba ponajviše odgovorna za Vjeru i svjetlo. Mora se zalagati da Vjera i svjetlo raste i produbljuje se u skladu s Božjom voljom i za dobro osoba s mentalnim hendikepom koje su u srcu Pokreta.

Zamjenika/e međunarodnog koordinatora bira Međunarodno vijeće na četiri godine s mogućnošću dva reizbora.

Zamjenik (ili zamjenici) pomaže i podupire međunarodnog koordinatora te ga zamjenjuje u slučaju potrebe.

Međunarodnog duhovnika imenuje, na prijedlog Međunarodnog vijeća, odgovarajuća crkvena vlast na četiri godine s mogućnošću dva reizbora.

Međunarodnog blagajnika postavlja Međunarodno vijeće. Mandat mu se podudara s onim međunarodnog koordinatora. Odgovornost mu je, pod autoritetom Međunarodnog vijeća, brinuti se o financijama i pronalaziti nužna sredstva za život međunarodnog udruženja.

Pozvan je na susrete Međunarodnog vijeća radi financijskih pitanja bez prava glasa.

Glavnog tajnika imenuje Međunarodno vijeće na razdoblje od četiri godine koje se može obnoviti. Ono također određuje i njegovo poslanje. Pozvan je na susrete Međunarodnog vijeća kao konzultirajući glas.

VI. GLAVNI URED

Glavni ured tvore dva osnivača, Jean Vanier i Marie-Hélène Mathieu, međunarodni duhovnik, međunarodni koordinator te jedan ili više zamjenika koordinatora.

Glavni ured sastaje se najmanje dva puta godišnje. Poziva na svoje susrete glavnog tajnika kao konzultirajući glas.

Između susreta Međunarodnog vijeća Glavni ured ima mandat Međunarodnog vijeća osigurati funkcioniranje života Udruženja. Na svakom susretu Međunarodnog vijeća daje izvješće o svojim aktivnostima.

VII. MEĐUNARODNI SUSRET I GENERALNA SKUPŠTINA

Međunarodni susret organizira se barem svake četiri godine. To je vrijeme razmišljanja gdje delegati zemalja mogu bolje otkriti i produbiti ciljeve Vjere i svjetla i načine njegovoga rada. To je i vrijeme produblivanja i obnove kada se stvara prava međunarodna zajednica.

Međunarodno vijeće utvrđuje program susreta i broj delegata iz svake zemlje, kao i broj pozvanih.

Generalna skupština održava se za vrijeme Međunarodnog susreta.

Generalnoj skupštini prisustvuju s pravom glasa:

članovi Međunarodnog vijeća i koordinatori zona
nacionalni koordinatori

Generalnoj skupštini prisustvuju s konzultirajućim glasom:

kontakt osobe zona
nacionalne kontakt osobe
nacionalni duhovnici
generalni tajnik

Međunarodno vijeće može predložiti da na generalnu skupštinu budu pozvane osobe bez prava glasa.

Koliko god je moguće, odluke se donose konsenzusom, nakon zajedničke molitve i razmišljanja.

Generalna skupština prihvaća Konstituciju s tročetvrtinskom većinom te je, na prijedlog Međunarodnog vijeća, dopunja istim postotkom glasova.

● ● ●

Konstitucija je predložena na Generalnoj skupštini 26. listopada 1980. u Lurdu. Nacionalni koordinatori su je provizorno prihvatili na razdoblje od godine dana. Pošto su je koordinatori zemalja proučavali i predlagali izmjene, Konstituciju je jednoglasno prihvatila Generalna skupština 1982. godine u Wetheryju. Daljnje modifikacije prihvaćene su na Generalnoj skupštini 1984. godine u Rimu, 1986. godine u Saintu Domingu, 1990. u Edinbourghu, 1994. u Varšavi, 1998. u Québecu te 2002. u Rimu.

1 Ne mogu sva pravila funkcioniranja biti obuhvaćena Konstitucijom; za detalje dobro je obratiti se na knjižice i dokumente koje donosi Međunarodno vijeće.

2 Ovi statuti su dostupni u l'Association internationale Foi et Lumiere, 3 rue du Laos, 75015 Paris, France